

pátek po 5. neděli postní

1. čtení: Jer 20,10–13

Hospodin je se mnou jako silný bojovník.

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Slyšel jsem nepřátelské umlouvání mnohých:
„Hrůza ze všech stran! Udejte ho! Udáme ho!“
I ti, kteří se mnou žili v přátelství, číhají na můj pád:
„Snad se dá svést a zmocníme se ho
a pomstíme se na něm!“

Ale Hospodin je se mnou jako silný bojovník;
proto ti, kteří mě stíhají, padnou a nic nesvedou.
Velmi budou zahanbeni, neboť ničeho nedosáhnou;
bude to věčná hanba, nezapomene se na ni.
Hospodine zástupů, který zkoušíš spravedlivého,
který vidíš ledví i srdce,
kéž uzřím tvou pomstu nad nimi,
neboť tobě jsem svěřil svou při.

Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina,
že vysvobodil život ubohého z ruky zlosynů!

Žl 18,2–3a.3bc–4.5–6.7

Odp.: Ve své tísní jsem vzýval Hospodina, a vyslyšel mě.

Miluji tě, Hospodine, má sílo,
Hospodine, má skálo, mé útočiště, zachránce můj!

Můj Bože, má skálo, na niž se utíkám,
můj štíte, rohu mé spásy, ochrano má!
Budu vzývat Hospodina, jemuž náleží chvála,
a od svých nepřátel budu vysvobozen.

Obklopil mě smrtící příboj,
přepadly mě záhubné přívaly,
ovinula mě osidla podsvětí,
ohrozily mě léčky smrti.

Ve své tísní jsem vzýval Hospodina,
k svému Bohu jsem volal o pomoc:
Ze své svatyně slyšel můj hlas,
mé volání proniklo k jeho sluchu.

Zpěv před evangeliem: Jan 6,63b.68b

Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život; ty máš slova věčného života.

Evangelium: Jan 10,31–42

Byli by se ho byli rádi zmocnili, ale on jim unikl.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Židé brali kameny, aby Ježíše kamenovali. Ježíš jim na to řekl:
„Ukázal jsem vám mnoho dobrých skutků od Otce. Pro který z nich
mě chcete kamenovat?“

Židé mu odpověděli: „Pro dobrý skutek tě nechceme kamenovat,
ale pro rouhání: ty jsi jen člověk, a děláš ze sebe Boha.“ Na to jim
Ježíš řekl: „Ve vašem Zákoně je přece psáno: ‚Já jsem řekl: Jste bohové.‘
Jestliže nazval bohy ty, kterým se dostalo Božího slova – a Písmo
nemůže být zrušeno – můžete vy říkat o tom, kterého Otec posvětil
a poslal na svět, že se rouhá, protože jsem řekl: ‚Jsem Syn Boží? Ne-
konám-li skutky svého Otce, nevěřte mi. Jestliže však je konám a ne-
věříte mně, věřte těm skutkům, abyste poznali a konečně pochopili,
že Otec je ve mně a já v Otci.“

Znovu by se ho byli rádi zmocnili, ale on jim unikl. Zase odešel za
Jordán na to místo, kde dříve křtíval Jan, a tam zůstal.

Přišlo k němu mnoho lidí. Říkali: „Jan sice neudělal žádné znamení, ale všechno, co Jan řekl o něm, bylo pravda.“ A mnoho jich tam v něho uvěřilo.